

רשומות

קובץ התקנות

28 בינואר 2021

9125

ט"ו בשבט התשפ"א

עמוד

1722 ..... תקנות תעבורה (תיקון מס' 7), התשפ"א-2021

תקנות התעבורה (תיקון מס' 7), התשפ"א-2021

בתוקף סמכותי לפי סעיף 70(ד17), (ה17), (א22) ו-24 לפקודת התעבורה¹ (להלן – הפקודה), לפי סעיף 2(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977², ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אני מתקינה תקנות אלה:

1. הוספת תקנה 168 א – בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961³ (להלן – התקנות העיקריות), אחרי תקנה 168 יבוא:

”שעות נהיגה בין 168 א. (א) בתקנה זו – לאומית

”האמנה” – האמנה בדבר עבודת צוות נהגים בכלי

רכב העוסקים בנהיגה בינלאומית משנת 2006 של ארגון האומות המאוחדות (האו"ם) שניתן לעיין בה באתר משרד התחבורה והבטיחות בדרכים – https://www.gov.il/he/Departments/ministry_of_transport_and_road_safety;

”הפסקה” – פרק זמן במהלך שעות העבודה שאינו זמן נהיגה, ובו הנהג אינו מבצע פעולת נהיגה ברכב או כל פעולה אחרת לצורכי עבודה, ומשמש את הנהג לצורך התרעננות;

”זמן נהיגה” – פרק הזמן במהלך שעות העבודה שבו הנהג ברכב מבצע פעולת נהיגה ברכב;

”מנוחה” – פרק זמן שאינו במהלך שעות העבודה;

”מנוחה יומית” – מנוחה יומית מלאה או מנוחה יומית מופחתת, שאינה מנוחה שבועית;

”מנוחה יומית מופחתת” – מנוחה של 9 שעות רצופות לפחות, והקצרה מ-11 שעות רצופות;

”מנוחה יומית מלאה” – מנוחה שהיא אחת מאלה:

(1) מנוחה של 11 שעות רצופות לפחות, במהלך 24 שעות מרגע תום המנוחה היומית הקודמת;

(2) מנוחה בשתי פעימות – הראשונה של 3 שעות רצופות לפחות והשנייה של 9 שעות רצופות לפחות, במהלך 24 שעות מרגע תום המנוחה היומית הקודמת;

”מנוחה שבועית” – מנוחה שבועית מלאה או מנוחה שבועית מופחתת, שאינה מנוחה יומית;

”מנוחה שבועית מופחתת” – מנוחה של 24 שעות רצופות לפחות, והקצרה מ-45 שעות רצופות, שתחילתה לא תאוחר מתום 6 יממות שיחלו מתום המנוחה השבועית הקודמת;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

³ ק"ת התשכ"א, עמ' 1425; התשפ"א, עמ' 1540.

"מנוחה שבועית מלאה" – מנוחה של 45 שעות
רצופות לפחות, שתחילתה לא תאוחר מתום
6 יממות שיחלו מתום המנוחה השבועית
הקודמת;

"נהיגה בין-לאומית" – נהיגה לצורך עיסוקו של
הנוהג ברכב מנועי, שבמהלכה חוצה הנוהג
באמצעות כלי הרכב גבול יבשתי אחד לפחות,
בין מדינות, למעט נהיגה כאמור ברכב מנועי
המפורט בתקנת משנה (יא)(4);

"פעולת נהיגה ברכב" – אחת מהפעולות המפורטות
להלן הנעשית במסגרת עיסוקו:

(1) נהיגה בפועל ברכב;

(2) טיפול ברכב או במטען המובל על הרכב
ובטעינתו, סידורו או פריקתו של מטען כאמור;

(3) טיפול בנוסעי הרכב;

"שבוע" – פרק הזמן שבין 00:00 ביום שני ל-23:59
ביום ראשון.

(ב) הנוהג נהיגה בין-לאומית לא יחרוג מפרקי זמן הנהיגה
המפורטים להלן:

(1) 9 שעות מתוך 24 שעות רצופות; פרק זמן זה ניתן
להארכה ל-10 שעות סך הכול, לכל היותר, ולא יותר
מפעמיים בשבוע עבודה;

(2) 56 שעות סך הכול, בכל פרק זמן של 7 ימים
רצופים;

(3) 90 שעות סך הכול, בכל פרק זמן של 14 ימים
רצופים.

(ג) זמן הנהיגה לפי תקנת משנה (ב)(1), לא יתחיל אלא
לאחר שהנוהג נהיגה בין-לאומית סיים מנוחה יומית.

(ד) בלי לגרוע מהאמור בתקנת משנה (ב), בכל פרק זמן של
7 ימים, הנוהג בנהיגה בין-לאומית לא יבצע מנוחה יומית
מופחתת יותר משלוש פעמים.

(ה) בלי לגרוע מהאמור בתקנת משנה (ב)(3), בכל פרק זמן
של 14 ימים, הנוהג בנהיגה בין-לאומית יבצע שתי מנוחות
שבועיות מלאות.

(ו) על אף האמור בתקנת משנה (ה) ובלי לגרוע מהאמור
בתקנת משנה (ב)(3), בכל פרק זמן של 14 ימים יכול נוהג
בנהיגה בין-לאומית להיות במנוחה שבועית רגילה אחת
ומנוחה שבועית מופחתת אחת, ובלבד שישלים את המנוחה
השבועית המופחתת לסך כולל של 45 שעות ברציפות,
לפחות בתוך 14 ימים מתום השבוע שבו בוצעה המנוחה.

(1) (2) הנוהג בנהיגה בין-לאומית המסיע נוסעים בשכר בהסעה בודדת, יכול לדחות את המנוחה השבועית לפרק זמן של 12 ימים לכל היותר מתום המנוחה השבועית המלאה הקודמת, בתנאי שבסוף 12 ימים אלה יקבל את אחד מאלה:

(א) שתי מנוחות של 45 שעות רצופות לפחות;

(ב) שתי מנוחות בתקופת 12 הימים כאמור והן מנוחה של 45 שעות רצופות ומנוחה נוספת של 24 שעות רצופות לפחות, ובלבד שיושלמו במנוחה נוספת של 24 שעות רצופות לפחות בתוך שבועיים מתום תקופת 12 הימים כאמור.

(2) האמור בתקנת משנה זו יחול על נוהג בנהיגה בין-לאומית שמתקיימים בו כל התנאים האלה:

(א) הוא יצא להפסקה כאמור בתקנת משנה (ח) לאחר נהיגה של 3 שעות או במהלך הנהיגה בין השעות 22:00 ו־06:00, וצוות לו נהג אחד נוסף לפחות;

(ב) הוא מסיע נוסעים בשכר בשירות הסעה המתבצע במשך 24 שעות רצופות לפחות במדינה שהיא צד לאמנה או במדינה אחרת שלא בה התחיל השירות; לעניין זה, "שירות הסעה" – שירות שבו כלי הרכב עומד לרשות קבוצת נוסעים מסוימת שאינה משתנה במהלך הנסיעה;

(ג) הוא נוהג ברכב הסעות שמוקן בו טכוגרף דיגיטלי כאמור בתקנה 364 ד והמצויד בצווד הקלטה כמפורט בתוספת B1 לנספח לאמנה.

(ח) הנוהג בנהיגה בין-לאומית יצא להפסקה לפי אחד מאלה:

(1) לאחר זמן נהיגה של ארבע וחצי שעות, למשך 45 דקות רצופות לפחות, וזאת אלא אם כן התחיל פרק זמן מנוחה;

(2) לאחר זמן נהיגה של ארבע וחצי שעות, למשך 15 דקות רצופות לפחות, ולאחר מכן הפסקה נוספת למשך 30 דקות רצופות נוספות לפחות בזמן הנהיגה שנותר או מיד עם סיומו.

(ט) נוהג בנהיגה בין-לאומית החורג מהאמור בתקנה ינהג כלהלן:

- (1) יציין את הסיבה לחריגה ביומן הנסיעות כמשמעותו בתקנה 364ד, ובכלי רכב שבו טכוגרף דיגיטלי כהגדרתו בתקנה 364ד(ה). יציין את הסיבה לחריגה באופן האמור או על תדפיס של המידע המופק מהטכוגרף הדיגיטלי;
- (2) יבצע את האמור בפסקה (1) בלא דיחוי בהגיעו למקום עצירה מתאים;
- (3) אין באמור בתקנת משנה זו כדי לגרוע מהוראות תקנות משנה (א) עד (ח) ו-(י) עד (יב) לעניין משך הנהיגה המרבי המותר.
- (י) מי שבידו השליטה על סידורי הנסיעה של רכב מנועי מהסוגים המפורטים בתקנה זו או של הנוהג ברכב מנועי כאמור, לא יאפשר נהיגה ברכב אלא בהתאם לאמור בתקנה זו.
- (יא) האמור בתקנת משנה זו לא יחול על אחד או יותר מאלה:
- (1) רכב מסוג M שבו עד שמונה מושבים נוסף על מושב הנהג, רכב מסוג L ואופניים;
- (2) רכב מסוג N אשר משקלו הכולל המותר אינו עולה על 3.5 טון;
- (3) רכב מנועי המשמש להסעת נוסעים בשכר, הנוסע במסלול קבוע שאורכו שאינו עולה על 50 ק"מ הכולל נקודות עצירה שנקבעו מראש;
- (4) רכב מנועי שמהירותו המרבית 30 קמ"ש;
- (5) רכב ביטחון וכל רכב המשמש לסיוע הומניטרי;
- (6) כלי רכב מנועי שפעילותו מקיימת את אחת המטרות המפורטות בתקנה 293(א)(1) עד (6), למעט פסקה (א5) שבה;
- (7) כלי רכב מנועי המשמש להובלה שאינה מסחרית של מטען שמשקלו אינו עולה על 7.5 טון;
- (8) כלי רכב מנועי שגורם מוסמך לכך על פי כל דין קבע שהוא בעל ערך היסטורי, שאינו לשימוש מסחרי להובלת אנשים או מטען.
- (יב) בעל רכב המבצע נהיגה בין-לאומית לפי תקנה זו חייב בהתקנת טכוגרף דיגיטלי בכלי הרכב, ויחולו לגבי כלי הרכב, בעליו ונהגו הוראות תקנה 364ד.

(1) בתקנת משנה (א) –

(א) ברישה, במקום "טכוגרף מסוג כאמור" יבוא "טכוגרף מאחד הסוגים האמורים";

(ב) בפסקה (2), בסיפה, המילים "על גבי הדיסקה" – יימחקו;

(ג) אחריה יבוא:

"(א1) על אף האמור בתקנת משנה (א), לא יירשם לראשונה, לאחר יום תחילת תקנות התעבורה (תיקון מס' 7), התשפ"א–2021, רכב מהסוג המפורט בתקנה האמורה, אלא אם כן הותקן בו טכוגרף דיגיטלי.";

(2) בתקנת משנה (ב) –

(א) בפסקה (1) –

(1) אחרי "טכוגרף תקין" יבוא "מאחד הסוגים כמפורט בחלק ג' בתוספת השנייה";

(2) המילים "על גבי הדיסקה" – יימחקו;

(3) במקום "זמן נהיגה כמשמעותו בתקנה 168(ג) של הנוהג ברכב" יבוא "הזמן שבו הנוהג ברכב מבצע נהיגה כהגדרתה בתקנה 168(ג) או את זמן הנהיגה כהגדרתו בתקנה 168א(א)";

(ב) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) בטכוגרף דיגיטלי מצוין, בין השאר, מספר הרכב, שם כל נוהג שנהג ברכב, מועדי עבודתו, קריאת מד המרחק בתחילת נסיעתו ובסיומה וקריאת מונה הקילומטרים של הרכב בתחילת עבודתו של הנוהג; בטכוגרף בעל דיסקות מצוין האמור על גבי דיסקה או אגד דיסקות המצויים בטכוגרף";

(ג) בפסקה (3), במקום "בידו" יבוא "בטכוגרף בעל דיסקות, בידי הנהג";

(ד) בפסקה (5), אחרי "טכוגרף" יבוא "בעל דיסקות";

(ה) בפסקה (6), בתחילתה יבוא "בטכוגרף בעל דיסקות";

(ו) במקום פסקה (7) יבוא:

"(7) בנהיגה ברכב שמותקן בו –

(א) טכוגרף בעל דיסקות – הנוהג הכניס את הדיסקה שעליה מצוינים פרטיו האישיים בתחילת הנהיגה ולכל משך זמן הנהיגה כהגדרתו בתקנה 168א(א);

(ב) טכוגרף דיגיטלי – הנוהג הכניס את כרטיס הנהג האישי שלו כמשמעותו בתקנת משנה (ד1)(1) בתחילת הנהיגה ולכל זמן הנהיגה כהגדרתו בתקנה 168א(א);

(8) על הנוהג ברכב שמותקן בו –

(א) טכוגרף בעל דיסקות – להחזיק ברכב את המפתח למכשיר הטכוגרף בכל עת שהרכב בחזקתו;

⁴ ק"ת התשפ"א, עמ' 1722.

(ב) טכוגרף דיגיטלי – להחזיק ברשותו את כרטיס הנהג האישי כמשמעותו בתקנת משנה (ד1) בכל עת בזמן הנהיגה או בהפסקה כהגדרתם בתקנה 168א(א).”;

(3) בתקנת משנה (ב1)2, ברישה, במקום “מכשיר הטכוגרף” יבוא “בטכוגרף בעל דיסקות.”;

(4) במקום תקנת משנה (ג) יבוא:

”(ג) בעל רכב שבו מותקן טכוגרף לפי תקנה זו, ישמור במקום עסקו, במקום סגור, את תיעוד המידע הנאגר בטכוגרף שברכב כמפורט להלן:

(1) לגבי טכוגרף בעל דיסקות – ישמור את הדיסקות המציגות את תנועות הרכב וכן ישמור את יומני הנסיעות במשך 365 ימים מהיום שבו נמסרו לו לפי תקנת משנה (ב1)4);

(2) לגבי טכוגרף דיגיטלי – ישמור את יומני הנסיעה שנמסרו לו לפי תקנת משנה (ב1)4) וכן ישמור את המידע הנאגר בטכוגרף, באמצעות תוכנה ייעודית שאישר משרד התחבורה, במשך 365 ימים מהיום שבו נוצר המידע.”;

(5) במקום תקנת משנה (ג) יבוא:

”(ג) בעל הרכב או הנהוג יציגו את יומני הנסיעה וכן את המידע הקיים בטכוגרף לפי דרישתו של שוטר, של פקח כהגדרתו בתקנה 587ה, או של קצין בטיחות כהגדרתו בתקנה 579, לגבי רכב שנמצא בפיקוחו; הצגת המידע המופק מהטכוגרף תיעשה באחד או יותר מאלה:

(1) לגבי טכוגרף בעל דיסקות – יציג את הדיסקות;

(2) לגבי טכוגרף דיגיטלי – יציג את המידע באמצעות אחד מהכרטיסים כמפורט בתקנה (ד1), או באמצעות כל אבזר טכנולוגי אחר המאפשר קריאת המידע שנאגר במכשיר הטכוגרף וכן באמצעות תדפיסים של המידע המופק, כל זאת לפי דרישת השוטר, הפקח או קצין הבטיחות כאמור;

(2ג) ברכב ללימוד נהיגה כאמור בתקנת משנה (א)3), הדיסקה או כרטיס הנהג האישי, לפי העניין, יהיו על שם המורה לנהיגה המלמד בו באותה העת;

(3ג) סירב נוהג ברכב לדרישת שוטר לפי תקנת משנה (ג), יראו אותו כמי שעבר עבירה לפי תקנה 168 לתקנות.”;

(6) אחרי תקנת משנה (ד) יבוא:

”(ד) רשות הרישוי תנפיק את הכרטיסים המפורטים להלן לצורך ביצוע הפעולות המפורטות לצידם בנוגע לכלי רכב שבו מותקן טכוגרף דיגיטלי; כרטיס יונפק למבקש לפי סוג הכרטיס שביקש, ובלבד שהוא מקיים את התנאים הנדרשים לקבלו כמפורט בו:

(1) כרטיס נהג אישי – כרטיס אישי לשימוש בעל הכרטיס בלבד, הנושא את תמונתו של בעל הכרטיס; כרטיס כאמור יינתן לבעל רישיון נהיגה תקף המתאים לפי הפקודה לנהיגה בכלי רכב המפורט בתקנת משנה (א) שבו מותקן טכוגרף דיגיטלי;

(2) כרטיס בעלים – כרטיס על שם בעל הרכב לשימוש בעל הרכב, לרבות מי שהוא הסמיכו לעשות בו שימוש, וכן לשימוש קצין הבטיחות כהגדרתו

בתקנה 579, המפקח על הרכב לצורך מילוי תפקידיו לפי חלק י' לתקנות; כרטיס כאמור יינתן לבעל רכב שברשותו כלי רכב אחד או יותר, המפורט בתקנת משנה (א), שבו מותקן טכוגרף דיגיטלי, והוא יישמר בכל עת במקום עסקו של בעל הרכב;

(3) כרטיס אכיפה – כרטיס לשימוש בעל תפקיד שהסמיך ראש מחלקת התנועה במשטרת ישראל למבצע פעולות אכיפה וחקירה כלפי הנוהגים בכלי רכב שבו מותקן טכוגרף דיגיטלי; כרטיס כאמור יינתן לשוטר לצורך מילוי תפקידו על פי סעיף 27ג לפקודת התעבורה כלפי אדם הנוהג בכלי רכב שבו מותקן טכוגרף דיגיטלי;

(4) כרטיס אחזקה – כרטיס על שם בעל המוסך הנושא את תמונתו של בעל המוסך, שברשותו רישיון להפעלת המוסך העוסק במתן שירותי אחזקה לטכוגרף דיגיטלי, לפי פרק ח' לחוק רישוי שירותים; כרטיס כאמור יינתן לשימוש האישי של בעל הרישיון כאמור וכן לשימוש האישי של מי שהמנהל המקצועי של המוסך כהגדרתו בחוק האמור הסמיכו לכך; שימוש כאמור יהיה לצורך ביצוע פעולות האחזקה לפי הנחיות יצרן הטכוגרף המבוצעות במוסך, הכרוכות בהפעלת הטכוגרף הדיגיטלי; כרטיס אחזקה יימצא במקום שמור לפי הנחת דעתו של בעל המוסך ואין להוציאו מתחומי המוסך;

(2ד) תוקף כרטיס שניתן לפי תקנת משנה (ד) יפקע בתום התקופות המפורטות להלן מיום הנפקתו:

(1) כרטיס נהג אישי – 5 שנים;

(2) כרטיס בעלים – 5 שנים;

(3) כרטיס אכיפה – 5 שנים;

(4) כרטיס אחזקה – שנה.;"

(7) בתקנת משנה (ה), בסופה יבוא:

"טכוגרף בעל דיסקות" – כמשמעותו בפרט 24א(1) בחלק ג' לתוספת השנייה;

"טכוגרף דיגיטלי" – כמשמעותו בפרט 24א(2) בחלק ג' לתוספת השנייה."

3. במקום פרט 24א לחלק ג' לתוספת השנייה בתקנות העיקריות יבוא:

"24א. טכוגרף המותקן ברכב, מאחד מאלה:

(1) טכוגרף בעל דיסקות – טכוגרף המתאים לנדרש בפרקים 1 עד 4 של ANNEX להנחיה EEC 3821/85 המסומן בסימון EEC או שניתנה לגביו תעודה מאת מעבדה מוסמכת כי הוא תואם את הנדרש כאמור;

(2) טכוגרף דיגיטלי – מערכת טכוגרף המתאימה להגדרות בנספח 1 לאמנה כהגדרתה בתקנה 168א(א), הכוללת מכשיר טכוגרף דיגיטלי שהותקן ברכב לפי חוק רישוי שירותים, ומסומן בסימון כמפורט באמנה."

4. תחילתן של תקנות אלה ביום שפרסם שר התחבורה והבטיחות בדרכים ברשומות כי מדינת ישראל אישרה את האמנה כהגדרתה בתקנה 168א(א), ובלבד שלא תקדם ליום פרסומן של התקנות.

כ"ו בטבת התשפ"א (10 בינואר 2021)
(חמ 83-3-1ת)

מירי רגב

שרת התחבורה והבטיחות בדרכים